

Bylo, nebylo. Za sedmero horami a sedmero řekami ležel hluboký les. Jeho obyvatelé zde žili v míru, v pohodě a navzájem si pomáhali. Ale jak už to tak v pohádkách bývá, i tady se objevil někdo, kdo klid v lese narušoval. Byl to zákeřný a mazaný skřítek Zápálníček, který žil v malé jeskyňce, kde strádal své podlé plány.

Jednoho dne se malá šedá Myška rozhodla, že si udělá celodenní výlet. Naskládala si věci do svého batůžku a vyrazila. Cestou poslouchala štěbetání ptáčků a celá zamyšlená si ani nevšimla, že se dostává čím dál hlouběji do lesa a také blíž k jeskyni Zápálníčka. Když si Myška konečně všimla, jak daleko se dostala, už se stmívalo a na cestu domů již bylo pozdě. Rozhodla se tedy, že si udělá táborák a přenocuje pod širým nebem. Byla teplá letní noc a v celém lese bylo slyšet jen houkání moudré Sovy a plápolání ohně.

Myška už pomalu usínala, když v tom zaslechla kroky. Otočila se a uviděla Zápálníčka, který se k ní blížil s potutelným úsměvem. Myška byla ještě malá a o skřítkovi toho tolik nevěděla, tak se dali do řeči. Zápálníček se jí vyptával na spousty věcí a po chvíli přišel s nápadem, že by mohli do ohně přiložit. Myška souhlasila a skřítek ji nabádal, ať přikládá dál a dál. Oheň se zvětšoval, plameny šlehaly do výšin a jiskry létaly do všech stran. Když najednou jedna z jisker přeskočila z ohně na strom, který hned začal hořet. Myška se lekla a vykřikla, na rozdíl od Zápálníčka, který měl ze všeho ohromnou legraci a zlomyslně se smál. Další z jeho škodolibých plánů mu vyšel!

Myška začala volat: “Pomoc, pomoc, hoří les!“ Za chvíli se již začali sbíhat všichni jeho obyvatelé, ještě celí rozespálí, aby požár uhasili. Naštěstí byl nedaleko potok, ze kterého mohli nabírat vodu. Všichni se činili, aby oheň napáchal co nejmenší škody a za několik okamžiků už po něm nebylo ani památky.

Vyčerpaní hasiči se začali Myšky vyptávat, co se vlastně stalo. Když se to dozvěděli, rozhodli se Zápálníčka vyhnat a od té doby už se v lese nic zlého neděje.